

men som endnu ikke er blevet til affald, på det tidspunkt, hvor virksomheden forlader markedet. Sikkerheden tænkes udbetalt til dem, der kommer til at håndtere affaldet, hvilket f.eks. kan være den kollektive ordning, som håndterer den pågældende type affald.

I stedet for at stille sikkerhed kan enhver producent eller importør vælge i stedet at tilslutte sig en passende kollektiv ordning. En kollektiv ordning, som overtager en række producenters og importørers forpligtelser, skal ligeledes repræsentere en passende sikkerhed. Om en ordning repræsenterer en passende sikkerhed, beror bl.a. på en konkret vurdering af om den enkelte ordning har den fornødne soliditet og bredde.

Det forventes, at den systemansvarlige organisation tillægges ansvaret for at godkende den individuelle sikkerhedsstillelse samt for at vurdere om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed. Ordningen kan dog blive justeret, hvis der måtte vise sig at være behov herfor. Afgørelser truffet af den systemansvarlige organisation forudsættes tillagt klageadgang til en offentlig instans.

Efter direktivets art. 9, kan producenter og importører overdrage forpligtelsen for nyt erhvervsaffald til andre brugere end private husholdninger, f.eks. til den erhvervsvirksomhed, som køber et udstyr til eget brug. Det er vigtigt, at denne mulighed ikke betyder, at det herefter bliver uklart, hvem forpligtelsen påhviler, fordi det er vigtigt at sikre, at alle, som har en forpligtelse, løfter denne. På denne baggrund foreslås det i § 9 k, stk. 2, at det er en forudsætning for, at producenten eller importøren frigøres fra sin forpligtelse, at aftalen registreres i producentregistret. Er en aftale ikke registreret, påhviler forpligtelsen fortsat producenten eller importøren. Ved udarbejdelse af den bekendtgørelse, der udmønter hjemmelen, vil det blive præciseret hvornår en aftale skal registreres i forhold til aftaletidspunktet.

Ad 9 l

§ 9 l, stk. 1, omhandler producenters og importørers pligt til for egen regning at foranstalte håndtering af det historiske affald fra husholdninger. Ved historisk affald forstås affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført senest den 31. december 2005 og som er blevet til affald efter forpligtelsens ikrafttræden, dvs. efter den 31. december 2005. Med bestemmelsen fastsættes den enkelte producents og importørers forpligtelse i form af en handlepligt, og i § 9 l, stk. 2, pligten til at kunne godtgøre, at forpligtelsen er opfyldt, mens det overlades til producenter og importører selv at etablere et system, som muliggør dette.

Efter § 9 l, stk. 1, pålægges producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr en pligt til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel at bidrage til at foranstalte tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af historisk affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger. Der er tale om en pligt, som generelt pålægges alle producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr. Pligten består i, at alle producenter og importører skal bidrage til omkostningerne ved håndteringen af affaldet fra det udstyr, som tidligere er markedsført af branchen. Der er således en sammenhæng mellem den enkelte producents eller importørs markedsandel af nyt udstyr og omfanget af pligten til at bidrage til håndteringen af affald af tilsvarende udstyr.

Den beskrevne ordning med hensyn til finansiering af tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af historisk affald af elektrisk og elektronisk udstyr, vil i almindelighed ikke rejse spørgsmål om ekspropriation efter grundlovens § 73. Det gælder også, selv om der ikke er sikkerhed for, at den enkelte producent og importør kommer til at betale for omkostninger svarende til håndteringen af netop det affald fra de elektriske og elektroniske produkter, som vedkommende producent eller importør selv har markedsført.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at pligten til at finansiere håndteringen af det historiske affald efter omstændighederne vil kunne ramme enkelte producenter eller importører atypisk hårdt, og at pligten til at finansiere affaldshåndtering i sådanne tilfælde vil kunne få karakter af et ekspropriativt indgreb mod den pågældende producent eller importør. Det vil efter omstændighederne navnlig kunne gøre sig gældende for producenter eller importører, som dels er nyetablerede på markedet, dels har opnået en større markedsandel for et eller flere produkter.

Det foreliggende lovforslag indeholder ikke hjemmel til ekspropriation, og det foreslås på den baggrund, at der i lovforslagets § 9 l, stk. 3, skabes hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra pligten til at bidrage til finansieringen af tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af elektriske og elektroniske produkter.

Det forudsættes, at dispensationsadgangen kun vil blive anvendt i tilfælde, hvor en producent eller importør ellers ville blive ramt atypisk hårdt af pligten på en sådan måde, at pligten i givet fald ville have fået karakter af et ekspropriativt indgreb.